

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 08 grudnia 2025 r.

WP-R.4131.28.2025

Rada Gminy Błędów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153); dalej: *u.s.g.*

stwierdzam nieważność

§ 2 uchwały nr XXVII.148.2025 Rady Gminy Błędów z dnia 29 października 2025 r. w sprawie zmiany uchwały LIV.305.2022 Rady Gminy Błędów z dnia 4 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia miesięcznej diety dla Przewodniczącego Rady Gminy Błędów – w zakresie ust. 2 o treści: „Obniżenie diety, wskazanych w ust. 1 niniejszego paragrafu, nie dotyczy usprawiedliwionej nieobecności, wyłącznie z powodu: zwolnienia lekarskiego, leczenia szpitalnego i uzdrowiskowego, powołania przez organy państwowe.”.

Uzasadnienie

Wskazaną wyżej uchwałą nr XXVII.148.2025 Rada Gminy Błędów dokonała zmiany uchwały, podjętej w roku 2022 w sprawie ustalenia miesięcznej diety dla Przewodniczącego Rady Gminy Błędów. W § 1 uchwały Rada określiła nową stawkę diety. Natomiast w § 2, ustalającym nową treść § 2 zmienianej uchwały, wprowadzono następujący zapis (cyt., pisownia oryginalna):

„Obniżenie diety, wskazanych w ust. 1 niniejszego paragrafu, nie dotyczy usprawiedliwionej nieobecności, wyłącznie z powodu: zwolnienia lekarskiego, leczenia szpitalnego i uzdrowiskowego, powołania przez organy państwowe.”.

Zapis o identycznej treści Rada Gminy Błędów zawarła w innej uchwale, podjętej na tej samej sesji, o numerze XXVII.149.2025, odnoszącej się do diet radnych, wobec której stwierdzono nieważność rozstrzygnięciem nadzorczym znak WP-R.4131.27.2025. Argumentacja, zawarta w przytoczonym rozstrzygnięciu, w zupełności odnosi się także do niniejszej sprawy,

dotyczącej diety Przewodniczącego Rady. Podkreślić zatem należy, iż regulacja dotycząca diety Przewodniczącego Rady Gminy istotnie narusza art. 25 ust. 4 *u.s.g.* o treści: *Na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych.*

W doktrynie i orzecznictwie przesądzono w sposób jednoznaczny, iż dieta nie jest wynagrodzeniem w rozumieniu przepisów prawa pracy i ma charakter kompensacyjny wobec uszczerbku majątkowego (straty) osoby, która pełni funkcję radnego. Przyjęto, że *skoro dieta sprowadza się do wyrównania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem funkcji przewodniczącego rady, to osoba pełniąca tę funkcję zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą* (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. IV SA/Po 401/19, LEX nr 2716116)

Użyty przez ustawodawcę zwrot „dieta” należy rozumieć jako zwrot kosztów związanych z pełnieniem funkcji radnego. Jego istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Jak wskazano wyżej, osoba pełniąca tę funkcję zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą. Dieta powinna być zatem zależna od rzeczywistego wykonywania obowiązków związanych z pełnioną funkcją (por. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z 9 maja 2017 r., znak: LEX-I.4131.122.2017.MR, Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4703 i powołane tam orzecznictwo).

Istota sprawy sprowadza się więc do tego, iż dieta powinna być zależna od rzeczywistego wykonywania obowiązków związanych z pełnioną funkcją. Warunkiem zgodności diety ryczałtowej z art. 25 ust. 4 *u.s.g.* jest spełnienie warunku, aby ustalając tę formę diety, rada określiła, w sposób nie budzący wątpliwości, zasady potrącania diet z tytułu nieobecności radnego na sesjach rady oraz na posiedzeniach komisji rady i ewentualnie w innych pracach (por. uchwała Kolegium RIO w Łodzi z dnia 2 sierpnia 1999 r. XXXIII/227/99, LEX nr 42699).

Zatem, w obowiązującym stanie prawnym, nie jest dopuszczalna co do zasady (podobnie jak w przypadku diet innych radnych), sytuacja przyznania diety Przewodniczącemu Rady Gminy, który nie uczestniczył w sesjach rady, posiedzeniach komisji, ewentualnie w innych pracach. Tym bardziej nie jest dopuszczalne, aby Przewodniczący Rady pobierał dietę za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim, leczeniu szpitalnym i sanatoryjnym, lub nieobecności z powodu wezwania przez „organy państwowe”. Osoby przebywające na zwolnieniu lekarskim, także związanym z pobytem w szpitalu, pobierają zasiłek chorobowy na zasadach

ustalonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501). Tak samo jest z reguły w przypadku leczenia sanatoryjnego, choć nie zawsze, ale wtedy pobyt w sanatorium odbywa się w ramach urlopu pracownika. Natomiast w przypadku wezwania do osobistego stawienia przed organami państwowymi, właściwe przepisy przewidują zwrot kosztów stawienia. Regulacja Rady, poddana niniejszemu rozstrzygnięciu nadzorcemu, powodowałaby w rzeczywistości nienależne świadczenie dla Przewodniczącego Rady Gminy, który nie uczestniczy w pracach, a więc nie ponosi żadnej straty (gdyż pobiera wynagrodzenie lub brak wynagrodzenia jest mu kompensowany w inny sposób), a pobiera dietę. Taka regulacja jest istotnie sprzeczna z przepisem art. 25 *u.s.g.* i nie może pozostać w obrocie prawnym.

Poza powyższym należy wskazać na uchybienia natury legislacyjnej w badanej uchwale: zapis poddany rozstrzygnięciu nadzorcemu jest niezgodny z regułami języka polskiego, ponadto zawiera sformułowanie niedopuszczalne w akcie prawa miejscowego, o charakterze nieostrym („*powołania przez organy państwowe*”) - nie jest wiadome, o jakie sytuacje chodzi, można się jedynie domyślać, iż Rada miała na myśli wezwanie do obowiązkowego stawienia, np. przed sądem, czy urzędem. Ponadto konstrukcja przepisu zmieniającego treść pierwotnej uchwały jest sprzeczna z regułami, określonymi w § 85 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (Dz. U. z 2016 r. , poz. 283), mającego zastosowanie do aktów prawa miejscowego.

Wobec powyższego, rozstrzygnięcie nadzorcze stwierdzające nieważność w ww. zakresie jest konieczne i uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały w części wskazanej w jego sentencji, z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/